

Uredba o postupku za sprovođenje nacionalizacije najamnih zgrada i građevinskog zemljišta

("Službeni list FNRJ", br. 4/1959, 53/1960, 8/1964 i 1/1965.)

I ORGANI ZA SPROVOĐENJE NACIONALIZACIJE

Član 1

Organi uprave za utvrđivanje nacionalizacije celih zgrada, idealnih delova zgrada i posebnih delova zgrada, kao i za izuzimanje od nacionalizacije zgrada i posebnih delova zgrada, po Zakonu o nacionalizaciji najamnih zgrada i građevinskog zemljišta (u daljem tekstu: Zakon) su komisije za nacionalizaciju pri opštinskim narodnim odborima, komisije za nacionalizaciju pri sreskim narodnim odborima, komisije za nacionalizaciju pri izvršnim većima autonomnih jedinica, komisije za nacionalizaciju pri republičkim izvršnim većima i Komisija za nacionalizaciju pri Saveznom izvršnom veću.

Član 2

Komisija za nacionalizaciju pri opštinskom narodnom odboru sastoji se od predsednika, koji mora biti sudija sreskog suda ili drugo lice sa pravnom spremom, i dva člana, od kojih je jedan odbornik opštinskog narodnog odbora.

Predsednik i članovi komisije imaju zamenike.

I zamenik predsednika mora biti sudija sreskog suda ili drugo lice sa pravnom spremom, a zamenik člana komisije koji je odbornik opštinskog narodnog odbora mora takođe biti odbornik opštinskog narodnog odbora. Predsednika i članove komisije, kao i njihove zamenike imenuje opštinski narodni odbor na zajedničkoj sednici oba veća.

Član 3

Komisija za nacionalizaciju pri sreskom narodnom odboru sastoji se od predsednika, koji mora biti sudija okružnog suda ili drugo lice sa pravnom spremom, i dva člana, od kojih je jedan odbornik sreskog narodnog odbora.

Predsednik i članovi komisije imaju zamenike.

I zamenik predsednika mora biti sudija okružnog suda ili drugo lice sa pravnom spremom, a zamenik člana komisije koji je odbornik sreskog narodnog odbora mora takođe biti odbornik sreskog narodnog odbora. Predsednika i članove komisije, kao i njihove zamenike imenuje sreski

narodni odbor na zajedničkoj sednici oba veća.

Član 4

Komisija za nacionalizaciju pri izvršnom veću autonomne jedinice i komisija za nacionalizaciju pri republičkom izvršnom veću sastoji se od predsjednika, potrebnog broja članova i sekretara. Predsjednika, članove i sekretara komisije imenuje izvršno veće autonomne jedinice odnosno republičko izvršno veće. Predsjednik komisije imenuje se iz reda članova izvršnog veća.

Član 5

Komisija za nacionalizaciju pri Saveznom izvršnom veću sastoji se od predsjednika, deset članova i sekretara. Predsjednika, članove i sekretara komisije imenuje Savezno izvršno veće. Predsjednik komisije imenuje se iz reda članova Saveznog izvršnog veća.

Član 6

Komisije za nacionalizaciju rešavaju po pojedinim stvarima (čl. 20, 27, 29 i 31 ove uredbe) u većima sastavljenim od predsjednika veća i dva člana. Predsjednik veća je predsjednik komisije ili član komisije koga odredi predsjednik komisije. Rešenja se donose većinom glasova. Rešenja komisije za nacionalizaciju potpisuje predsjednik veća.

Član 7

Komisija za nacionalizaciju pri Saveznom izvršnom veću donosi objašnjenja za primenu Zakona (član 56 Zakona). Objašnjenja se donose većinom glasova.

Član 8

Stručne i administrativne poslove za komisije za nacionalizaciju vrše odgovarajući organi uprave nadležni za poslove finansija. Sredstva potrebna za lične i materijalne rashode komisije za nacionalizaciju obezbeđuju se u budžetu političkoteritorijalne jedinice pri kojoj je komisija obrazovana.

Član 9

Organi za utvrđivanje nacionalizacije građevinskog zemljišta i određivanje naknade za nacionalizovane nepokretnosti, po Zakonu su organi uprave opštinskih narodnih odbora nadležni za poslove finansija.

II UTVRĐIVANJE PREDMETA NACIONALIZACIJE

1. Utvrđivanje nacionalizacije zgrada i delova zgrada

Član 10

U cilju utvrđenja predmeta nacionalizacije po Zakonu, savet opštinskog narodnog odbora nadležan za unutrašnje poslove ili drugi organ koji odredi opštinski narodni odbor objaviće javnim oglasom da su svi građani, građanska pravna lica, društvene organizacije i druga udruženja građana (nosioci prava građanske svojine) sa prebivalištem odnosno sedištem na području opštine koji su na dan 25 decembra 1958 godine imali u svojini na teritoriji Jugoslavije jednu ili više zgrada koje su Zakonom nacionalizovane, ili više zgrada, idealnih delova zgrada ili posebnih delova zgrada nego što se po Zakonu može imati - dužni u određenom roku podneti organu uprave opštinskog narodnog odbora nadležnom za poslove finansija prijavu o svim zgradama, idealnim delovima zgrada i posebnim delovima zgrada, koje su na taj dan imali u svojini (prijava radi utvrđivanja predmeta nacionalizacije).

Rok za podnošenje prijave radi utvrđivanja predmeta nacionalizacije određen oglasom iz prethodnog stava ne može biti kraći od jednog meseca niti duži od tri meseca, računajući od dana objavljivanja tog oglasa.

U oglasu će se upozoriti zainteresovana lica da se, u smislu člana 63 Zakona, za nepodnošenje prijave radi utvrđivanja predmeta nacionalizacije kao za krivično delo građani kažnjavaju zatvorom do godine dana, a građanska pravna lica, društvene organizacije i druga udruženja građana, kao za prekršaj - novčanom kaznom do 1,000.000 dinara.

Član 11

Prijava radi utvrđivanja predmeta nacionalizacije podnosi se onom organu uprave opštinskog narodnog odbora nadležnom za poslove finansija na čijem području podnosilac prijave ima prebivalište odnosno sedište.

Građanin koji nema prebivalište na teritoriji Jugoslavije podnosi prijavu onom organu iz prethodnog stava na čijem području ima boravište, a ako nema ni boravište na teritoriji Jugoslavije, podnosi prijavu bilo kom organu iz prethodnog stava na čijem području je na dan 25 decembra 1958 godine imao zgradu, idealni deo zgrade ili posebni deo zgrade.

Pravno lice koje nema sedište na teritoriji Jugoslavije podnosi prijavu bilo kom organu uprave opštinskog narodnog odbora nadležnom za poslove finansija na čijem području je na dan 25 decembra 1958 godine imalo zgradu, idealni deo zgrade ili posebni deo zgrade.

Član 12

Prijava radi utvrđivanja predmeta nacionalizacije podnosi se na obrascu koji propiše savezni Državni sekretarijat za poslove finansija.

Član 13

Ako organ uprave opštinskog narodnog odbora nadležnom za poslove

finansija utvrdi da nije nadležan za prijem prijave koja mu je podneta, dostaviće je bez odlaganja organu uprave opštinskog narodnog odbora nadležnom za poslove finansija kome se po odredbama Zakona ta prijava imala podneti i obavestiće o tome podnosioca prijave.

Član 14

Organ uprave opštinskog narodnog odbora nadležnom za poslove finansija razmotriće prijavu radi utvrđivanja predmeta nacionalizacije, pa ako utvrdi da prijava ima nedostataka, ostaviće podnosiocu primeren rok za otklanjanje tih nedostataka.

Ako organ iz prethodnog stava posumnja u tačnost podataka navedenih u prijavi, saslušaće podnosioca prijave i pribaviće, po potrebi, podatke od organa uprave opštinskog narodnog odbora nadležnog za stambene poslove, od zemljišnoknjižnog suda ili drugog organa.

Organ uprave opštinskog narodnog odbora nadležnom za poslove finansija postupiće po odredbi prethodnog stava i kad utvrdi da nosilac prava građanske svojine na zgradi, idealnom delu zgrade ili posebnom delu zgrade nije podneo prijavu u određenom roku.

Član 15

Ako na osnovu podnete prijave ili drugih pribavljenih podataka nađe da je zgrada, idealni deo zgrade ili posebni deo zgrade Zakonom nacionalizovan, organ uprave opštinskog narodnog odbora nadležan za poslove finansija podneće zahtev za utvrđenje predmeta nacionalizacije.

Jednim zahtevom mogu se obuhvatiti samo zgrade i posebni delovi zgrada jednog nosioca prava građanske svojine, kao i idealni delove jedne ili više zgrada više suvlasnika.

Zahtev se podnosi u onoliko primeraka koliko ima nosilaca prava građanske svojine na koje se zahtev odnosi i u jednom primerku više.

Član 16

U zahtevu za utvrđenje predmeta nacionalizacije moraju biti naznačeni, pored ostalog, zgrada, idealni deo zgrade i posebni delovi zgrada, za koje se zahteva utvrđenje nacionalizacije, mesta i ulice u kojima se te nepokretnosti nalaze, njihovi anagrafski brojevi, ime odnosno naziv ranijeg sopstvenika i njegovo prebivalište odnosno sedište.

Ako se nacionalizovana zgrada nalazi van užeg građevinskog rejona, u zahtevu se mora naznačiti i građevinska parcela nacionalizovana zajedno sa zgradom (član 36 Zakona).

Uz zahtev se mora podneti izvod iz zemljišnih knjiga ili drugih javnih knjiga u kojima se upisuje svojina na nepokretnostima, koji sadrži podatke o tim zgradama, idealnim delovima zgrada i posebnim delovima zgrada, o zemljištu na kome se oni nalaze, kao i o svojinskim odnosima na tim nepokretnostima.

Ako takve knjige ne postoje, uz zahtev se podnose katastarski podaci.

Član 17

Zahtev za utvrđenje predmeta nacionalizacije podnosi se komisiji za nacionalizaciju pri opštinskom narodnom odboru na čijem se području nalaze zgrade, idealni delovi zgrada i posebni delovi zgrada na koje se zahtev odnosi.

Član 18

Ako se zahtev za utvrđenje predmeta nacionalizacije odnosi na zgrade, idealne delove zgrada i posebne delove zgrada, koji se nalaze na području dveju ili više opština, zahtev se podnosi komisiji za nacionalizaciju pri opštinskom narodnom odboru na čijem se području nalazi zgrada koja je nacionalizovana s obzirom na svoju veličinu.

Ako se zgrade nacionalizovane s obzirom na svoju veličinu nalaze na području dveju ili više opština, zahtev se može podneti bilo kojoj komisiji za nacionalizaciju pri opštinskom narodnom odboru na čijem se području nalazi takva zgrada.

Ako se u slučaju iz prethodnog stava jedna od zgrada nacionalizovanih s obzirom na svoju veličinu nalazi na području opštine na kome je raniji sopstvenik te zgrade imao prebivalište odnosno boravište, zahtev se podnosi komisiji za nacionalizaciju pri narodnom odboru te opštine.

Kad se zahtev odnosi na zgrade, idealne delove zgrada ili posebne delove zgrada, koji se nalaze na području dveju ili više opština, a nijedna od tih zgrada nije nacionalizovana s obzirom na svoju veličinu, zahtev se podnosi komisiji za nacionalizaciju pri opštinskom narodnom odboru na čijem se području nalazi, prema oceni organa uprave opštinskog narodnog odbora nadležnog za poslove finansija, najveći deo tih nepokretnosti, a ako se deo tih nepokretnosti nalazi na području opštine na kome raniji sopstvenik ima prebivalište odnosno boravište, zahtev se podnosi komisiji za nacionalizaciju pri narodnom odboru te opštine.

U slučajevima iz prethodnih stavova organ koji je podneo zahtev obavestiće bez odlaganja o podnetom zahtevu ostale komisije za nacionalizaciju pri opštinskom narodnom odboru na čijim se područjima nalazi zgrada, idealan deo zgrade ili posebni deo zgrade, na koje se taj zahtev odnosi.

Član 19

Komisija za nacionalizaciju pri opštinskom narodnom odboru dostaviće jedan primerak zahteva za utvrđenje predmeta nacionalizacije ranijem sopstveniku.

Raniji sopstvenik može u roku od osam dana od dana dostavljanja zahteva podneti istoj komisiji prigovor protiv tog zahteva, ali će se redovan postupak nastaviti iako prigovor nije podnet.

Član 20

Komisija za nacionalizaciju pri opštinskom narodnom odboru kojoj je podnet zahtev za utvrđenje predmeta nacionalizacije sprovedeće jedinstven postupak i doneće jedno rešenje za sve zgrade, idealne delove zgrada i

posebne delove zgrada na koje se taj zahtev odnosi. Ako se zahtev za utvrđenje predmeta nacionalizacije odnosi i na zgrade, idealne delove zgrada i posebne delove zgrada, koji se ne nalaze na području komisije kojoj je podnet zahtev, ova komisija doneće meritorno rešenje za nepokretnosti na svom području, a za nepokretnosti koje se ne nalaze na njenom području istim rešenjem utvrdiće da li postoje uslovi za nacionalizaciju i to rešenje dostaviće komisiji za nacionalizaciju na čijem se području nalaze te nepokretnosti.

Komisija kojoj je dostavljeno rešenje po odredbi prethodnog stava, doneće meritorno rešenje u pogledu zgrada, idealnih delova zgrada i posebnih delova zgrada, koji se nalaze na njenom području, i to rešenje dostaviće komisiji kojoj je podnet zahtev za utvrđenje predmeta nacionalizacije.

Svoja rešenja doneta po odredbama prethodnih stavova, komisije za nacionalizaciju pri opštinskim narodnim odborima dostaviće ranijem sopstveniku, javnom pravobraniocu opštine odnosno javnom pravobraniocu sreza - ako opština nema javnog pravobranioca, kao i drugim zainteresovanim licima.

Član 21

Komisija za nacionalizaciju pri opštinskom narodnom odboru utvrdiće da li se radi o najamnoj stambenoj zgradi, najamnoj poslovnoj zgradi ili o posebnom delu tih zgrada, koji se po Zakonu nacionalizuju, kao i da li sopstvenik ima u svojini više zgrada ili posebnih delova zgrade nego što može imati po Zakonu.

Ako se zahtev za utvrđenje predmeta nacionalizacije odnosi na jednu ili više zgrada podeljenih na idealne delove, komisija će, radi utvrđivanja činjenica iz prethodnog stava, prvo utvrditi koliko zgrada i posebnih delova zgrada otpada na idealne delove pojedinih suvlasnika.

Pošto utvrdi činjenice iz prethodnog stava, komisija za nacionalizaciju pri opštinskom narodnom odboru odrediće koje se zgrade ili posebni delovi zgrada nacionalizuju, a koje se ne nacionalizuju nego ostaju u svojini njihovih sopstvenika.

Član 22

Komisija za nacionalizaciju dužna je ispitati da li postoji svojina na posebnim delovima zgrade na koju se odnosi zahtev za utvrđenje predmeta nacionalizacije, ko su sopstvenici pojedinih posebnih delova zgrade, kao i da li su ti posebni delovi Zakonom nacionalizovani.

Ako nađe da postoji svojina na posebnom delu zgrade i da taj posebni deo nije nacionalizovan, u rešenju koje se donosi po zahtevu za utvrđenje predmeta nacionalizacije utvrdiće se da taj posebni deo nije nacionalizovan, pod uslovom da se na osnovu rešenja neke druge komisije za nacionalizaciju ili inače naknadno ne utvrdi da je taj posebni deo Zakonom nacionalizovan.

Komisija za nacionalizaciju uzeće da postoji svojina na posebnom delu zgrade ako je takva svojina upisana u zemljišnoj knjizi ili u drugoj javnoj knjizi u kojoj se upisuje svojina na nepokretnostima, na osnovu propisa važećih u vreme upisa, ili ako je osnov za upis svojine na posebnom delu zgrade stečen na osnovu ugovora koji ispunjava uslove iz člana 70

Zakona.

Član 23

Ako je radi utvrđenja činjenica određenih Zakonom (čl. 18, 19 i 20) potrebno izvršiti procenu vrednosti zgrade, idealnog dela zgrade ili posebnog dela zgrade, komisija za nacionalizaciju pri opštinskom narodnom odboru izvršiće procenu putem komisije za procenu opštinskog narodnog odbora.

Član 24

Posle sprovedenog postupka komisija za nacionalizaciju pri opštinskom narodnom odboru doneće rešenje po zahtevu za utvrđenje predmeta nacionalizacije.

Član 25

Rešenje kojim se usvaja zahtev za utvrđenje predmeta nacionalizacije mora sadržati, pored ostalog:

- 1) naznačenje zgrada i delova zgrada, za koje se utvrđuje da su nacionalizovani, uz navođenje zemljišno-knjižnih podataka za te zgrade i delove zgrada, kao i za građevinske parcele na kojima se oni nalaze, a ako nepokretnost nije upisana u zemljišnoj knjizi ili drugoj javnoj knjizi u koju se upisuje svojina na nepokretnostima, uz navođenje katastarskih podataka;
 - 2) naznačenje građevinske parcele koja se nacionalizuje zajedno sa zgradom (član 16 stav 2 ove uredbe), uz navođenje zemljišnoknjižnih podataka za tu parcelu;
 - 3) naznačenje ranijeg sopstvenika nacionalizovane nepokretnosti i njegovog prebivališta odnosno sedišta;
 - 4) naznačenje zgrada, idealnih delova zgrada i posebnih delova zgrada, za koje se utvrđuje da nisu nacionalizovani, uz navođenje podataka određenih u prethodnoj tački i naznačenje sopstvenika tih nepokretnosti i njegovog prebivališta odnosno sedišta;
 - 5) naznačenje hipoteke i drugih stvarnih tereta uknjiženih na nacionalizovanoj nepokretnosti, naznačenje lica, sa njegovim prebivalištem odnosno sedištem, u čiju je korist upisana hipoteka, ili drugi stvarni teret, kao i odredbu o brisanju tih tereta;
 - 6) odredbu o tome da li se dug za koji je bila upisana hipoteka preuzima i ko ga preuzima, ili po tom dugu i dalje ostaje u obavezi isti dužnik;
 - 7) odredbu o tome da se nepokretnost za koju se utvrđuje da je nacionalizovana ima upisati u zemljišne knjige kao društvena svojina, kao i odredbu o tome da se svojina na posebnim delovima zgrade za koju se utvrđuje da su nacionalizovani može upisati u zemljišne knjige.
- U pogledu posebnih delova zgrade za koje se utvrđuje da su nacionalizovani ili da nisu nacionalizovani, u rešenju o utvrđivanju predmeta nacionalizacije moraju se, pored zemljišnoknjižnih i katastarskih podataka (stav 1 tač. 1 i 4 ovog člana), naznačiti i drugi podaci potrebni da bi se svojina na tim posebnim delovima zgrada mogla upisati u zemljišne knjige, a naročito se moraju naznačiti ulica i kućni broj zgrade,

položaj koji ti posebni delovi imaju u zgradi i broj prostorija svakog posebnog dela.

Član 26

Pravnosnažno rešenje o utvrđenju predmeta nacionalizacije služi kao osnov za upis zgrade i delova zgrade, koji su nacionalizovani, kao društvene svojine u zemljišne knjige, odnosno kao osnov za upis svojine na zgradama, idealnim delovima zgrada i posebnim delovima zgrada koji nisu nacionalizovani, kao i za brisanje hipoteke i drugih stvarnih tereta.

Član 27

Protiv rešenja o utvrđenju predmeta nacionalizacije koje je donela komisija za nacionalizaciju pri opštinskom narodnom odboru može se izjaviti žalba komisiji za nacionalizaciju pri sreskom narodnom odboru. Protiv rešenja donetog po žalbi iz prethodnog stava ne može se voditi upravni spor (član 57 Zakona).

2. Ocena zakonitosti i pravilnosti rešenja komisije za nacionalizaciju

Član 28

Svoja rešenja o utvrđenju predmeta nacionalizacije komisija za nacionalizaciju pri sreskom narodnom odboru dužna je bez odlaganja dostaviti komisiji za nacionalizaciju pri izvršnom veću autonomne jedinice, odnosno komisiji za nacionalizaciju pri republičkom izvršnom veću, komisija za nacionalizaciju pri izvršnom veću autonomne jedinice - komisiji za nacionalizaciju pri republičkom izvršnom veću, a ova komisija - komisiji za nacionalizaciju pri Saveznom izvršnom veću. Isto tako, komisija za nacionalizaciju pri opštinskom narodnom odboru dužna je dostaviti komisiji za nacionalizaciju pri sreskom narodnom odboru svoja rešenja o o utvrđenju predmeta nacionalizacije protiv kojih nije izjavljena žalba.

Član 29

Pretsednik komisije za nacionalizaciju pri izvršnom veću autonomne jedinice ima pravo po svojoj inicijativi ili po pretstavci stranaka ili drugih zainteresovanih lica, a dužan je na zahtev pokrajinskog odnosno okružnog javnog tužioca ili javnog pravobranioca autonomne jedinice, na sednici te komisije izneti na rešavanje svaku stvar koju je komisija za nacionalizaciju pri opštinskom narodnom odboru ili komisija za nacionalizaciju pri sreskom narodnom odboru meritorno rešila.

Pretsednik komisije za nacionalizaciju pri republičkom izvršnom veću ima pravo po svojoj inicijativi ili po pretstavci stranaka ili drugih zainteresovanih lica, a dužan je na zahtev republičkog javnog tužioca ili republičkog javnog pravobranioca, na sednici te komisije izneti na rešavanje svaku stvar koju je komisija za nacionalizaciju pri opštinskom

narodnom odboru ili komisija za nacionalizaciju pri sreskom narodnom ili komisija za nacionalizaciju pri izvršnom veću autonomne jedinice odboru meritorno rešila.

Predsednik Komisije za nacionalizaciju pri Saveznom izvršnom veću ima pravo po svojoj inicijativi ili po pretstavci stranaka ili drugih zainteresovanih lica, a dužan je na zahtev saveznog javnog tužioca ili saveznog javnog pravobranioca, na sednici te komisije izneti na rešavanje svaku stvar koju je meritorno rešila bilo koja druga komisija za nacionalizaciju.

Ako protiv rešenja komisije za nacionalizaciju pri opštinskom narodnom odboru nije izjavljena žalba, predsednik komisije za nacionalizaciju pri sreskom narodnom odboru ima pravo po svojoj inicijativi, a dužan je na zahtev sreskog javnog tužioca ili sreskog javnog pravobranioca, na sednici ove komisije izneti na rešavanje svaku stvar koju je komisija za nacionalizaciju pri opštinskom narodnom odboru meritorno rešila.

Pretstavka ili zahtev za rešavanje po odredbama prethodnih stavova može se podneti u roku od tri meseca od dana donošenja rešenja kojim je stvar meritorno rešena.

U istom roku predsednik komisije može, saglasno odredbama st. 1-4 ovog člana, po svojoj inicijativi izneti na rešavanje stvar koja je meritorno rešena.

Član 30

Pri donošenju rešenja po odredbama prethodnog člana, komisija za nacionalizaciju ceni zakonitost i pravilnost meritornog rešenja o utvrđenju predmeta nacionalizacije.

Rešenjem donetim po odredbama prethodnog člana komisija za nacionalizaciju može prema svojoj oceni zakonitosti i pravilnosti meritornog rešenja o utvrđenju predmeta nacionalizacije to rešenje poništiti ili izmeniti.

Rešenje doneto po odredbama prethodnog člana dostaviće se strankama, drugom zainteresovanom licu koje je podnelo pretstavku, odnosno javnom pravobraniocu ili javnom tužiocu, ako je podneo zahtev.

Ako predsednik komisije kojoj je podneta pretstavka nađe da nema mesta iznošenju stvari pred komisiju na rešavanje, ili ako komisija nađe da nema mesta poništenju ni izmeni meritornog rešenja, neće se donositi nikakvo rešenje po odredbama prethodnog člana, nego će o tome predsednik komisije obavestiti podnosioca pretstavke odnosno zahteva.

Član 31

Protiv komisije za nacionalizaciju kojim je poništeno ili izmenjeno rešenje komisije za nacionalizaciju (čl. 29 i 30 ove uredbe) može se izjaviti žalba, i to protiv rešenja komisije za nacionalizaciju pri sreskom narodnom odboru komisiji za nacionalizaciju pri izvršnom veću autonomne jedinice, odnosno komisije za nacionalizaciju pri republičkom izvršnom veću, protiv rešenja komisije za nacionalizaciju pri izvršnom veću autonomne jedinice komisije za nacionalizaciju pri republičkom izvršnom veću i protiv rešenja komisije za nacionalizaciju pri republičkom izvršnom veću Komisije za nacionalizaciju pri Saveznom izvršnom veću.

Žalba može izjaviti stranka, drugo zainteresovano lice koje je podnelo

pretstavku da se stvar iznese na rešavanje, odnosno javni pravobranilac ili javni tužilac, na čiji je zahtev stvar izneta na rešavanje.

Žalba se može izjaviti u roku od 15 dana od dana dostave rešenja.

Protiv rešenja donetog po žalbi, ne može se voditi upravni spor (član 57 Zakona).

3. Utvrđivanje nacionalizacije građevinskog zemljišta

Član 32

Rešenje o utvrđenju nacionalizacije građevinskog zemljišta, osim zemljišta koje se nacionalizuje zajedno sa zgradom (član 16 stav 2 ove uredbe), donosi se na osnovu odluke sreskog narodnog odbora o utvrđenju užeg građevinskog rejona, potvrđene od strane republičkog izvršnog veća, organ uprave opštinskog narodnog odbora nadležan za poslove finansija. Organ iz prethodnog stava donosi zajedničko rešenje o utvrđenju nacionalizacije za sva zemljišta iz prethodnog stava koja se nalaze u granicama užeg građevinskog rejona, a može, po potrebi, doneti i posebna rešenja za pojedina zemljišta.

Rešenjem iz prethodnog stava ne može biti obuhvaćeno zemljište koje se ne nalazi u granicama užeg građevinskog rejona određenim odlukom sreskog narodnog odbora, potvrđenom od strane republičkog izvršnog veća.

Član 33

U rešenju o utvrđenju nacionalizacije građevinskog zemljišta mora biti naznačen broj svake zemljišne parcele naveden u zemljišnoj knjizi.

U pogledu zemljišne parcele koja nije upisana u zemljišnoj knjizi, u rešenju će se naznačiti katastarski podaci.

Član 34

Kad donese zajedničko rešenje o utvrđenju nacionalizacije građevinskog zemljišta, organ uprave opštinskog narodnog odbora nadležan za poslove finansija objaviće oglasom na tabli opštinskog narodnog odbora i na drugi uobičajeni način da je takvo rešenje doneto.

Svaka stranka i drugo zainteresovano lice može u kancelariji opštinskog narodnog odbora razgledati to rešenje.

Svaka stranka i drugo zainteresovano lice može u roku od 30 dana od dana isticanja oglasa izjaviti protiv tog rešenja žalbu organu uprave opštinskog narodnog odbora nadležnom za poslove finansija, ukoliko se to rešenje odnosi na žalioca.

Žalba ne zadržava izvršenje rešenja.

Protiv rešenja donetog po žalbi može se voditi upravni spor.

Oglas kojim se objavljuje rešenje o utvrđenju nacionalizacije građevinskog zemljišta mora sadržati, pored ostalog, naznačenje dana koga je taj oglas istaknut na opštinskoj tabli, naznačenje užeg građevinskog rejona u kome su nacionalizovana zemljišta, kao i saopštenje da se to rešenje može razgledati u određeno vreme i da se protiv njega može izjaviti žalba u roku

od 30 dana od dana isticanja oglasa.

Član 35

Po isteku roka za žalbu određenog u prethodnom članu, organ uprave opštinskog narodnog odbora nadležan za poslove finansija dostaviće rešenje o utvrđenju nacionalizacije građevinskog zemljišta nadležnom sreskom sudu radi upisa društvene svojine na zemljištima naznačenim u tom rešenju.

Sreski sud doneće rešenje kojim će odrediti da se za sva ta zemljišta izvrši zemljišnoknjižni upis po odredbi prethodnog stava, osim za ona zemljišta za koja se utvrdi da ne spadaju u uži građevinski rejon.

Rešenje doneto po prethodnom stavu, sreski sud objaviće isticanjem na sudskoj tabli.

Svaka stranka i drugo zainteresovano lice može u roku od 15 dana od dana isticanja rešenja na sudskoj tabli, izjaviti žalbu protiv tog rešenja ukoliko se ono odnosi na žalioca.

III IZUZIMANJE OD NACIONALIZACIJE ZGRADA I DELOVA ZGRADA

Član 36

Raniji sopstvenik može podneti komisiji za nacionalizaciju pri opštinskom narodnom odboru zahtev da se izuzmu od nacionalizacije i da mu se ostave u svojini zgrade i posebni delovi zgrada, koji se po Zakonu izuzimaju od nacionalizacije i ostavljaju u svojini ranijim sopstvenicima. U zahtevu podnetom po prethodnom stavu, raniji sopstvenik dužan je naznačiti rešenje o utvrđenju predmeta nacionalizacije ako je ovo već doneto, zgrade i posebne delove zgrada, za koje zahteva da se izuzmu od nacionalizacije i da mu se ostave u svojini, kao i razloge za taj zahtev. Ako zahteva da mu se umesto stana u nacionalizovanoj zgradi da u svojinu stan koji koristi u drugoj zgradi u društvenoj svojini (član 19 Zakona), raniji sopstvenik mora naznačiti u zahtevu, pored ostalog, mesto, ulicu i broj zgrade u kojoj se nalazi ovaj stan, kao i broj, vrstu i veličinu njegovih prostorija.

Član 37

Zahtev po prethodnom članu raniji sopstvenik može podneti u prigovoru protiv zahteva za utvrđenje predmeta nacionalizacije (član 19 ove uredbe), a može ga podneti i docnije, ali najdocnije u roku od tri meseca od dana kog mu je dostavljen zahtev za utvrđenje predmeta nacionalizacije.

Rok iz prethodnog stava produžuje se za vreme za koje raniji sopstvenik nije bio u mogućnosti da podnese zahtev, ali najviše još za tri meseca. Po isteku propisanog roka raniji sopstvenik ne može staviti takav zahtev.

Član 38

Zahtev za izuzimanje od nacionalizacije podnosi se komisiji za nacionalizaciju pri opštinskom narodnom odboru koja je donela rešenje po zahtevu za utvrđenje predmeta nacionalizacije.

Član 39

Posle sprovedenog postupka komisija za nacionalizaciju pri opštinskom narodnom odboru kojoj je podnet zahtev za utvrđenje predmeta nacionalizacije doneće rešenje po tom zahtevu.

Ako bi se imala izuzeti od nacionalizacije zgrada ili posebni deo zgrade, koji se ne nalazi na području komisije kojoj je podnet zahtev, ova komisija će doneti rešenje kojim će samo utvrditi da postoje uslovi za izuzimanje od nacionalizacije te zgrade, odnosno posebnog dela zgrade.

To rešenje komisija iz prethodnog stava dostaviće komisiji za nacionalizaciju pri opštinskom narodnom odboru na čijem se području nalazi zgrada, odnosno posebni deo zgrade, za koje je tim rešenjem utvrđeno da postoje uslovi za izuzimanje od nacionalizacije.

Komisija kojoj je dostavljeno rešenje po odredbi prethodnog stava, doneće rešenje o izuzimanju od nacionalizacije zgrade ili posebnog dela zgrade, za koje je dostavljenim rešenjem utvrđeno da postoje uslovi za izuzimanje od nacionalizacije.

Član 40

Rešenje kojim se usvaja zahtev za izuzimanje od nacionalizacije mora sadržati, pored ostalog:

- 1) naznačenje dana kog je ranijem sopstveniku dostavljen zahtev za utvrđenje predmeta nacionalizacije, kao i naznačenje dana kog je podnet zahtev za izuzimanje od nacionalizacije;
- 2) naznačenje zgrada i delova zgrada, koji se izuzimaju od nacionalizacije, na način da se te zgrade mogu upisati u zemljišne knjige, odnosno da se ti delovi zgrade mogu upisati u zemljišne knjige kao posebni delovi zgrade;
- 3) naznačenje da li se izuzima od nacionalizacije stan u nacionalizovanoj zgradi ranijeg sopstvenika, ili mu se daje u svojinu stan u drugoj zgradi u društvenoj svojini u kome on stanuje;
- 4) naznačenje vrednosti stana koji se podnosiocu zahteva daje u svojinu u drugoj zgradi, kao i vrednost stana koji bi mu imao pripasti u nacionalizovanoj zgradi;
- 5) naznačenje zakonskih razloga iz kojih su zgrade i delovi zgrade izuzeti od nacionalizacije.

Član 41

Rešenje o izuzimanju od nacionalizacije zgrada i posebnih delova zgrada služi kao osnov za upis svojine u zemljišne knjige na tim zgradama i posebnim delovima zgrada.

Član 42

Izuzetno, po zahtevu o izuzimanju od nacionalizacije zgrada i posebnih

delova zgrada može se rešiti istim rešenjem kojim se rešava po zahtevu za utvrđenje predmeta nacionalizacije, ako je to celishodno i ako se time ne usporava donošenje rešenja po zahtevu za utvrđenje predmeta nacionalizacije.

Član 43

Odredbe čl. 23, 27, 28, 29, 30 i 31 ove uredbe shodno se primenjuju i u postupku za izuzimanje od nacionalizacije zgrada i posebnih delova zgrada.

IV ODREĐIVANJE NAKNADE ZA NACIONALIZOVANE NEPOKRETNOSTI

Član 44

Postupak za određivanje naknade ranijem sopstveniku za nacionalizovane nepokretnosti pokreće se posle pravosnažnosti rešenja komisije za nacionalizaciju o utvrđenju nacionalizacije zgrada i delova zgrada i rešenja o izuzimanju od nacionalizacije zgrada i delova zgrada, odnosno posle pravosnažnosti rešenja organa uprave opštinskog narodnog odbora nadležnog za poslove finansija o utvrđenju nacionalizacije građevinskog zemljišta.

Za postupak po prethodnom stavu nadležan je u prvom stepenu organ uprave opštinskog narodnog odbora nadležan za poslove finansija na čijem se području nalazi nacionalizovana nepokretnost.

Član 45

Postupak za određivanje naknade sprovodi se po službenoj dužnosti. Komisija za nacionalizaciju pri opštinskom narodnom odboru dužna je, radi sprovođenja tog postupka, dostaviti organu uprave opštinskog narodnog odbora nadležnom za poslove finansija pravosnažna rešenja o utvrđenju nacionalizacije zgrada i delova zgrada.

Član 46

Prvostepeni organ nadležan za određivanje naknade pribaviće podatke o visini stanarine koja se na dan stupanja na snagu Zakona plaćala za nacionalizovanu zgradu ili posebni deo zgrade (član 42 Zakona) i o procentu koji je na taj dan plaćen ranijem sopstveniku na ime dela stanarine (član 44 Zakona), utvrdiće visinu stanarine koja bi se plaćala za nacionalizovanu zgradu ili poslovnu prostoriju kad bi se koristile kao stambene prostorije (član 45 Zakona), vek trajanja zgrade ili posebnog dela zgrade, ako posumnja da je taj vek kraći od 50 godina (član 43 Zakona), kao i druge činjenice potrebne za određivanje visine naknade. Na osnovu tako sprovedenog postupka, organ iz prethodnog stava doneće rešenje o naknadi.

Član 47

Rešenje o naknadi mora sadržati, pored ostalog:

- 1) naznačenje rešenja komisije za nacionalizaciju o utvrđenju nacionalizacije zgrade i posebnih delova zgrada, odnosno rešenja organa uprave opštinskog narodnog odbora nadležnog za poslove finansija o utvrđenju nacionalizacije građevinskog zemljišta;
- 2) naznačenje nacionalizovane nepokretnosti i mesta gde se ona nalazi;
- 3) naznačenje ranijeg sopstvenika nacionalizovane nepokretnosti;
- 4) naznačenje plodouživaoca, ako je na nacionalizovanoj nepokretnosti uknjiženo pravo plodouživanja;
- 5) naznačenje iznosa stanarine za nacionalizovanu zgradu ili deo zgrade, ako se radi o nacionalizaciji takvih nepokretnosti;
- 6) naznačenje vrednosti nacionalizovanog zemljišta, ako se radi o nacionalizaciji zemljišta;
- 7) naznačenje ukupnog iznosa naknade, visine pojedinih otplata na ime naknade, dana od koga otplate teku, kao i u kojim se vremenskim razmacima plaćaju;
- 8) naznačenje oblika naknade i načina njenog izmirenja;
- 9) naznačenje lica kome se naknada ima isplatiti;
- 10) nalog u pogledu izmirenja naknade.

Rešenje o naknadi ima snagu izvršnog naslova.

Član 48

Protiv rešenja o naknadi donetog od strane organa uprave opštinskog narodnog odbora nadležnog za poslove finansija ne može se izjaviti žalba niti se može voditi upravni spor.

Raniji sopstvenik nacionalizovane nepokretnosti i opština na čijem se području ta nepokretnost nalazi mogu u roku od 30 dana od dana dostave rešenja o naknadi podneti zahtev da sud utvrdi naknadu.

Po zahtevu za utvrđenje naknade rešava u vanparničnom postupku sreski sud na čijem se području nalazi nacionalizovana nepokretnost na koju se zahtev odnosi.

Protiv prvostepenog rešenja sreskog suda može se izjaviti žalba okružnom sudu u roku od 15 dana od dana dostave rešenja.

Pravosnažno sudsko rešenje o naknadi zamenjuje rešenje koje je doneo organ uprave opštinskog narodnog odbora nadležan za poslove finansija.

V PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 49

Za Zakonom nacionalizovane zgrade za koje ne postoji organ društvenog upravljanja, organ uprave opštinskog narodnog odbora nadležan za stambene poslove sprovede izbore za kućne savete, odnosno preduzeće mere radi određivanja organa društvenog upravljanja.

Do izbora kućnog saveta odnosno određivanja organa društvenog upravljanja, organ uprave opštinskog narodnog odbora nadležan za stambene poslove odrediće jednog od stanara zgrade iz prethodnog stava koji će tom zgradom upravljati sa ovlašćenima organa društvenog

upravljanja.

Član 50

Svaka strana u ugovoru o otuđenju zgrade, idealnog dela zgrade, posebnog dela zgrade ili građevinskog zemljišta može podneti komisiji za nacionalizaciju pri opštinskom narodnom odboru na čijem području ima prebivalište odnosno sedište zahtev radi utvrđenja da se tim ugovorom ne onemogućuje nacionalizacija takvih nepokretnosti (član 71 Zakona), odnosno da nepokretnosti koje su predmet takvog ugovora nisu nacionalizovane (član 73 Zakona), ako te činjenice nisu već utvrđene rešenjem donetim po čl. 25 ili 40 ove uredbe.

U zahtevu se moraju naznačiti nepokretnosti koje su predmet ugovora, kao i sve zgrade, idealni delovi zgrada i posebni delovi zgrada, koje su ugovorne strane imale u svojini na dan zaključenja ugovora.

Po tom zahtevu komisija za nacionalizaciju pri opštinskom narodnom odboru donosi rešenje kojim utvrđuje da li se ugovorom onemogućuje nacionalizacija, odnosno da li je nepokretnost koja je predmet ugovora nacionalizovana.

Član 51

Za prijave radi utvrđivanja predmeta nacionalizacije, pretstavke, zahteve i žalbe komisije za nacionalizaciju, kao i za podneske i radnje u vezi sa zemljišnoknjižnim upisima određenim na osnovu Zakona i na osnovu ove uredbe ne plaćaju se nikakve takse.

Član 52

U postupku regulisanom ovom uredbom primenjuju se odredbe Zakona o opštem upravnom postupku, ako ovom uredbom nije što drugo propisano.

Član 53

Ovlašćuje se savezni Državni sekretarijat za poslove finansija da, pored obrasca prijave radi utvrđivanja predmeta nacionalizacije (član 12 ove uredbe), propiše obrasce i za druge pravne radnje koje po Zakonu i po ovoj uredbi preduzimaju stranke i druga zainteresovana lica, kao i sudovi i drugi organi.

Član 54

Kao dan prestanka komisija za nacionalizaciju, osim Komisije za nacionalizaciju pri Saveznom izvršnom veću, smatra se dan kad su pojedine komisije završile rad, a kada dan prestanka komisije za nacionalizaciju koja nije završila rad do dana stupanja na snagu ove uredbe, smatra se taj dan.

Komisija za nacionalizaciju pri Saveznom izvršnom veću prestaje sa radom danom stupanja na snagu ove uredbe.

Rešenja po nerešenim žalbama i predstavkama podnetim protiv rešenja

komisija za nacionalizaciju i po nerešenim zahtevima za obnovu postupka okončanog rešenjem komisije za nacionalizaciju, doneće Savezni sekretarijat za finansije.

Ako poništi rešenje komisije za nacionalizaciju, Savezni sekretarijat za finansije ustupiće predmet opštinskom organu uprave nadležnom za poslove finansija kao prvostepenom organu.

U slučaju iz stava 3. ovog člana dalji postupak sprovodi se po opštim propisima.

Rešenje Saveznog sekretarijata za finansije kojim se odbija ili odbacuje žalba ili predstavka protiv rešenja komisije za nacionalizaciju, smatra se kao rešenje doneto u drugom stepenu.

Član 56

Ova uredba stupa na snagu danom objavljivanja u "Službenom listu FNRJ".

[na vrh](#)